

## Slová bývalému šéfovi

Dlho som sa odhodlávala dať na papier slová o pánovi Jamborovi, ktorý bol človek prirodzený, rozhl'adený, vzdelaný, žoviálny, výnimočný. Mne robil šéfa a takého šéfa by som každému dopriala. Vedel rozdať úlohy, ponaháňať k termínom a každého pobádal, aby na sebe zapracoval. Kolegyne, aby napredovali v stupňoch vzdelávania. Mňa, aby som sa neustále zdokonaľovala v rečiach. Nikdy som toľko nepísala, čo pri tomto šéfovi. S rukopisom nebol problém, dali sa z neho vyčítať skoro všetky slová. Možno mi k tomu dopomohlo aj to, že som robievala klepicu môjmu otcovi, ktorý prekladal (z nemčiny a maďarčiny) beletriu.

Mala som to šťastie, že ma pán Jambor učil angličtinu. Dával mi domáce úlohy na témy: záhradkárčenie, kultúra, muzika, šport, prípadne niečo z dejín. Mala som, čo robiť, aby referáty mali ako takú úroveň. Doma som si pomáhala z kníh a časopisov.

Pán Jambor sa zaujímal o dejiny. Mal ich v malíčku. Len som uznanlivo kývala hlavou, ako si to všetko dokáže zapamätať. Alebo, keď hovorieval úsmevné príhody z terénnych prieskumov. I ja som bola na prieskumoch, keď sa vylievali vody Dunaja. Zachytiť tieto okamihy sa nám podarilo so šéfom fotografovaním.

Jeho ďalším koníčkom bolo varenie. Pri rozhovoroch o víkendoch sme si vymieňali skúsenosti. Dodnes v myšlienkach zaletím..., keď varím nedeľný obed. No a milovník vínka – červeného, nosieval nám okoštovať svoj výber.

Bol tiež organizátor podujatí. Vedel sa dohodnúť na podmienkach. Neúnavne cestoval do Nitry a vybavoval tradičné Agrokomplexy v letných mesiacoch.

Pán Jambor písal odborné články a aktuálne postrehy do Roľníckych novín, bol citujem „uznávaný a vytrvalý pracovník“ ako o ňom napísali 17.6.2005. Citujem ďalej „Veda na Slovensku jeho odchodom stratila významnú osobnosť, výrazne prispieval k rozvoju pôdoznalectva, a tým aj k napredovaniu nášho pôdohospodárstva.

Nám v redakcii Týždenníka RNO bude chýbať predovšetkým nenútený optimizmus a prostá pohoda, ktorá z neho vyžarovala vždy, keď medzi nás zavítal. A práve takého si ho chceme uchovať v našich srdciach a v spomienkach.“

Týmto slovám sa pripájam aj ja. Česť jeho pamiatke.

Magda